

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. XX. Incarnatum Dei Verbum, formam nostrae pulchritudinis esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

C A P. XX.

INCARNATVM DEI

Verbum, formam nostræ

pulchritudinis

esse.

I. **H**As virtutes, seu Iusti-
tiæ lineas, etiã nunc,
in hac mortali vita, si
valdè munda esset anima, per
semetipsam in ipsa veritate,
atque sapientia Dei videret.
Videret etiam non solùm se,
id est, animam humanã, im-
mortalem, atque æternam
fore; sed etiam carnem suam
talem in Resurrectione futu-
ram. Nam & eandem resur-

R 3

re-

rectionem ibidem, id est, in
Dei verbo & sapientia, clarè
conspiceret.

2. Sed quia hæc non pote-
rat, propter immunditiam
suam, addita est Verbo mens
humana, quæ ipsum Dei Ver-
bum plenissimè suscipiens,
eique omninò conformis, at-
que consimilis, eoque solo
tota, & ex toto impressa. Si-
cut scriptum est: *Pone me, si-
cut signaculum super cor tuum.*
In eius itaque similitudinem
tota redacta, sicut ad sigilli
similitudinem cera redigitur,
ipsum nobis in se ipsa viden-
dum, sciendumque exhibe-
ret.

ret. Sed nos ita cæci eramus,
vt non solum Dei Verbum,
sed nec humanam animam
videre possemus. Idcirco ad-
ditum est etiam corpus hu-
manum. Pone enim hæc tria,
Dei Verbum, humanā men-
tem, corpus humanum. Si
primum bene videre posse-
mus, non indigeremus se-
cundo. Quod si saltem se-
cundum videremus, non in-
digeremus tertio. Sed quia
nec primum, nec secundum,
id est, nec Dei Verbum, nec
humanam mentem videre
poteramus, additum est ter-
tium, id est, corpus humanū.

R 4

At-

Atque ita *Verbum caro factū est, & habitauit nobiscum*, in exterioribus nostris: Ut vel sic nos introduceret aliquando ad interiora sua. Anima itaq; rationalis habens carnem, addita est Verbo, quæ per ipsam carnem, quicquid nobis docendis, & corrigendis, necessarium erat, doceret, faceret, pateretur.

3. In illa sola perfectissime fuerunt, quæ suprâ tractauimus; id est, deuotio ad Deum, benignitas ad proximū, sobrietas ad mundum. Nihil enim Deo prætulit, nihil æquauit, nihil pro parte aliqua

com-

comparauit, nihil pro quantacunque parte ad comparationem illius. Vnde ait: *Voluntatem eius*, id est, Patris, *facio semper*. Proximum verò perfectissimè dilexit, sicut seipsum. Nulli enim ex ijs, quæ infra, id est, infra rationalem mentem erant, pepercit, sed omnia ad vtilitatem proximi conuertit, & vitam; sed sensualem, & eam quæ carnem vegetat, & ipsam carnem. Nam & dolores pro nobis sustinuit acriores, & mortem, contra vitam vegetabilem, & vulnera contra ipsam carnem. Ad mundum autem
tan-

tantam sobrietatē, tantum-
que habuit contemptum, vt
non habuerit filius hominis,
vbi saltem caput reclinaret
suum. Nil ab inferioribus, ni-
hil à medijs, sed totum à su-
perioribus, id est, Dei Verbo,
cui ad vnitatem personę con-
iuncta est, suscepit. Non sa-
cramentis, non verbis, non
exemplis; sed Dei tantummo-
do Verbi præsentia est docta,
vt intelligeret; & accensa, vt
amaret.

4. Per eam nobis ipsum
Dei Verbum & sapientia tri-
pliciter, id est, Sacramentis,
verbis, & exemplis, quid a-
gen-

Tranquillitate animi. 291

gendum, quid tolerandum,
& per quid esset, ostendit.
Non enim sequi homo debe-
bat, nisi Deum; nec poterat,
nisi hominem. Assumptus est
igitur homo, vt dum sequi-
tur, quem potest; sequatur &
quem debet. Item non pro-
derat conformari, nisi Deo,
ad cuius imaginē factus est;
nec poterat, nisi homini. Ita-
que Deus factus est homo; vt
dum conformatur homini,
cui potest; conformetur
& Deo, cui pro-
dest.

Cum facultate Superiorum.